

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Răsboiul mașinelor.

S'a spus, că din actualul răsboiu, care întrece în dimensiunile pe care le-a luat și în grozăvile sale toate răsboiale pe care le cunoaște istoria, învingător va fi acela, care va putea trimite pe câmpul de luptă ultimele trupe. S'a spus apoi, că învingerea va fi pe partea aceluia, care va putea jefui pe altarul patriei ultimul miliard. Si s'a mai spus, că acela va învinge, care și va putea alimenta în mod suficient până la sfârșit trupele și populația. În fine s'a spus și aceea, că în răsboiul actual învingător are se remână statul, care dispune de cele mai bune și mai prefeționate mașini.

Toate părările sunt corecte și adevărate; cea din urmă însă mai este, pentru că întru adevăr, în răsboiul actual mașinele au un rol foarte însemnat, și răsboiul cu drept cuvânt poate fi numit *răsboiul mașinelor*.

Un iște și impresionabil corespondent de răsboiu al unui mare ziar european și-a precisat astfel părările despre acest răsboiu al mașinelor:

Ce e astăzi o bătălie, luată în fondul ei? Eată ce: Locomotivele trenurilor și aduc trupe noi, automobilele sosesc în viteză, aduc și ele trupe noi, motocicletele și sunt întăririile cari înaintează, bicicletele vin încet, sunt întăririile cari soseșc. Telegraful sărbătoare, telefonul sună fără încetare și transmite ordine în toate părțile. Muncitorii săpă tranșee, aruncă în aer poduri cu dinamită, fortifică pozițiunile. Tunul bubue, aeroplanele sboară, șrapnelele isbuțnesc cu un sgomot deosebit. Deci tot mașine, pretutindenea mașine și mecanici. Pretutindenea precisiune matematică, calcul matematic. Cine poartă deci răsboiul? Inteligența omenească! Ea e servitoare credincioasă a răsboiului.

In vremile vechi era altcum. David a luat în mâna bățul, a ales cinci petricele în torrent, le-a pus în traistă să de păstor și apoi cu prăstia în mâna și înaintat spre Goliat. Aceasta se apropiu puțin căpuț de David și îi spuse: «Ce, sunt eu căne de vîi înaintea mea cu bățul?» Si îl înjură și blasfemă. David răspunde însă: «Tu vîi în contra mea cu spadă, cu lance, cu arc. Eu însă pornit am în contra ta în numele eternului armelor». Si băgând mâna în traistă, a luat o piatră și a aruncat-o cu prăstia. Lovi cu ea pe Goliat în frunte. Piatra s'a adâncit în frunte și Goliat a căzut cu fața la pământ.

Așa se petreau lucrurile în trecut. Ciomag, prăstie, lance, scut, iar în zilele noastre avem artilerie și nimicește regimenteri întregi de infanterie. Avem submarine, cari seamănă moarte și seceră vieți, fără să fie văzute. Avem vase invizibile aeriene, cari păndesc prada. Avem tot felul de mitraliere, cari în cîteva se-

cunde seceră sute de oameni. Tot mașinerie, tot mașini, iscodite de mințea omenească și conduse de mâna omenească! Vor învinge mașinile?

David avea o prăstie, noi avem mitraliere. Goliat avea lance, noi avem submarine. Care e deosebirea, care e schimbarea? Mașinile? Dar nu prin mașine va fi scăpată lumea. «Tu vîi în contra mea cu spadă, cu lance, cu arc, și eu am pornit în contra ta în numele eternului».

Eternul va rămânea. Mecanica se va toci. Nu'l va putea învinge. Pentru a conduce bine o mitralieră, se cere sânge rece, de neînchipuit. Pentru a sparge linia de răsboiu a inimicului cu un automobil blindat, se cere un curaj nebun. Pentru a telefona statului major dela un loc, care e sub focul inimicului, se cere un dispreț complet de moarte. Pentru a săpa tranșee sub focul dușmanului, se cere o credință neclintită. Pentru a arunca o bombă din aeroplani se cere să te consideri de înainte aruncat în brațele morții.

Nu mașinile fac deci răsboiul, ci oamenii, cari conduc mașinile! Căci săngele rece, curajul, îndrăneala, disprețul de moarte, nu se iau din mașine. Nu le dă nici știință. De unde vin deci? *Din credință!* Numai acela e capabil de abnegare și de curaj, care merge la luptă îndemnat de o credință. Numai acela merge la moarte de bună voie, care crede în ceva. Nu în mașină, nu în mitralieră, nu în bombă, — tot lucruri esterioare și secundare, — ci în dreptatea causei pe care o apără și în *suprema putere*, care nu poate se deoare de învingere decât numai dreptății. E flacără interioară, e focul dragostei pasionate, e *iubirea de patrie și de poporul din care faci parte*. Prin urmare, în acest răsboiu al mașinelor nu va învinge acela, care va avea tunul cel mai bun, ci cu siguranță acela, a căruia credință e mai profundă și a căruia iubire e mai arătoare...

Două ordinații. Ministrul de culte și instrucție publică a dat două ordinații, publicate acum de curând în monitorul oficial, al căror cuprins ne privește pe noi mai deaproape. În una din aceste ordinații ministeriale se admite propunerea religiunii în limba maternă a elevilor și în școalele de repetiție, fie ele de orice categorie. Se scoate deci din vigoare disposiția cuprinsă în §-ul 18 al legii școlare apponyiene, care impunea, ca întregul învățământ să se facă în școalele de repetiție în limba maghiară, deci în limba aceasta se fie propusă și religia. Ordonația ministrului de culte și instrucție publică manecă din acel punct corect de vedere, că religia ocupă un loc special între celelalte obiecte de învățământ, și astfel dispozițiile legii nu pot fi aplicate și asupra religiei. A doua ordinație ministerială dispune, că tipăriturile folosite în școală, anume, ziarele, matriculele, tabelele statistice,

certificate, atestatele etc. se poate fi redactate în viitor, pe lângă limba maghiară, și în limba de propunere a școalei, deci în limba bisericii la școalele confesionale. Numele de botez al elevilor poate se fie scris, în partea nemaghiară a tipăriturii, în limba naționalității respective, numele de familie însă are să fie scris și în limba nemaghiară așa, cum e introdus în matriculele de stat.

Attitudinea Greciei. După retragerea guvernului presidat de Venizelos, regele Constantin al Greciei a încredințat pe Zaimis cu formarea noului cabinet grecesc. Acestuia însă nu i-a succes se poate forma un guvern nou, cu program nou, și astfel misiunea de a forma noul cabinet grecesc a fost încredințată lui Gunaris, căruia regele i-a dat și permisiunea de a disolva parlamentul și a face alegeri noi parlamentare. Gunaris, care fusese mai nainte ministru de finanțe, e aderent al politicei de neutralitate, acceptată și de regele Constantin, pecând Venizelos voia, că Grecia se între fără amânare în acțiune, alătura cu tripla antantă.

Concedierea soldaților. În monitorul oficial a fost publicată ordinația ministrului pentru apărarea țării, prin care se permite, ca atât soldați singuratici, cât și grupuri de soldați, de căte douăzeci de oameni, sub conducerea unui subofițer, se fie concediați pe căte 14 zile, pentru sevârsirea lucrărilor agronomice de acasă. Concediul are să fie cerut de soldați însăși, la obiceiul raport de companie, și eventuale rugări, înaintate ministrului de cei de acasă, pentru acordare de concediu, nu vor fi luate în considerare. Cei bolnavi nu vor fi concediați. Soldații apartinători corpului de armă XII din Sibiu, primesc concediu cu începere din 20 Martie n. c. Primăriile comunitare sunt datoare se controlează pe cei concediați, ca să nu lenevească ci se muncească, iar după espirarea concediului se plece iarăși la trupe.

Bombardarea Dardanelor. Ziarul «Daily Chronicle» adămăză opinionea publică engleză, să nu aștepte mari rezultate dela bombardarea Dardanelor din partea flotei engleze și franceze, pentru că sunt mari greutăți cari au se fie învinse. Primejdile sunt foarte mari pentru flota care operează în apele acestea. Sunt întâi minele cele nenumărate, aşezate în mare din partea Turcilor, cari au se fie pescuite și scoase din apă cu mare precauție. Lucrul acesta merge însă foarte încet. Vin apoi minele plutitoare, pe cari valurile marii le aruncă deadrept spre vasele de răsboiu, punându-le în o primejdie neîntreruptă. Tunurile turcești din diferitele întăriri sunt apoi bune, moderne, și sunt atât de bine ascunse, încât numai cu mare greutate pot se fie descoperite. Ceeace în-

seamnă, că opinia publică engleză are se fie cu pacientă, cu multă pacientă, pentru că Dardanele nu pot fi luate așa de ușor, și eventual are să fie pregătită chiar și la aceea, că nu vor putea fi luate de loc.

Dușmanii succesului.

— Tineretului nostru. —

XVII.

Prietenit.

Am fost zis mai înainte, că al treilea bold, care împingează tineretul la fapte, este *dorința de a iubi și a fi iubit*. Cătă vreme ființă copilăria, necesitățile firei sale neperfecte fac din copil un mare *egoist*. El vrea să fie iubit, pentru că are trebuință să fie ajutat de alții la toate neputințele și nu iubește decât pe aceea dela cari primește daruri ori așteaptă vreun bine.

Dimpotrivă, din clipa când natura a ajuns la dezvoltare suficientă spre a nu mai fi avizată întru toate la ajutorul altora, se naște în adolescentă o dorință firească de a-și împărtăși cuiva simțurile și gândurile, se naște în el un impuls *altruist*, cum se zice astăzi. De aceea adolescentă este vîrstă pretinilor intime și fidele, este timpul când pasiunea amorului începe să-și exerceze puterea asupra sufletului.

Prietenia este podoaba cea mai frumoasă, și măngâierea cea mai dulce, este sprijinul cel mai tare al tinereții.

O tinerei, de atî și ce lucru de mare preț pentru voi este să vă căștigați prietenii buni la această etate a confidențelor naive! La această vîrstă se leagă adevăratele pretenii, preteniile coriale și desinteresate. Mai tîrziu, înima barbatului se deschide mai mult numai pentru sine și pentru familia sa, iar preteniile în timpul acesta sunt mai cu seamă *alianțe* între oamenii cari au interese comune, decât legături sufletești făurite din aspirații și idealuri comune.

Dar pe căt este de folositor să-ți afli la tinerețe un prieten credincios, în care să *băta același suflet* ca și în tine, pe atât de primejdios este, să te legi de prietenii desfrânați ori slabii, din cauza influenței adeseori irezistibile ce o exercitează asupra noastră simpatiile.

Preteniile legate de oamenii adulzi au o importanță foarte mediocru, pentru că după cum am spus dejă, sunt mai mult legături de interes între oamenii pe cari îndreptățesc și se consideră de obicei de buni prieteni astfel de oameni, a căror sentimente, păreri și credințe sunt cu totul diferite. La anumite ocazii și dau întâlnire cu familiile, prânzesc ori cinează împreună, fac împreună excursii la țară și întreprind afaceri în comun. Dar cu toate aceste, fiecare și dirigează viața intímă pe căi cu totul independente, și de multeori chiar opuse.

Nu este însă așa la adolescentă. Pretenia la această prinde rădăcini adânci în inimă chiar la începutul vieții și amicul exercitează o influență puternică, uneori fără margini, asupra ideilor, asupra afecțiunilor, asupra tuturor faptelor morale... ori imorale ale prietenului! De aceea, înainte de a legă pretenie trebuie să examinați cu grije calitățile persoanei, căreia vreți să vă deschideți sufletul, primindu-o în intimitatea sentimentelor voastre.

Și din punctul acesta de vedere, consideră că principiu hotăritor, că nimeneu poate fi prieten bun, dacă nu este *om bun*. Acest lucru se poate documenta a priori, pentru că pretenia nu este altceva decât *dragoste din bunăvoie* și constă în a voi binele prietenului și a-i-l și face în toate imprejurările. Iar cel ce nu este *onest*,

celce nu are în sine însușirile ce le presupunem într'un om despre care se zice că este *bun*, celce se însălă în judecata sa despre bine ori nu are tăria voinții să-l indeplinească, — nu poate fi prieten adevărat.

Lucrul acesta e limpede.

Tinărul care vă cercetează și în care descoperiți obiceiuri rele, pe care îl vedeați jucând, bând, vorbind necuvintios, ori umblând pe căi rele, care și negligă cele mai elementare îndatoriri de student ori de funcționar, una din două, ori este lipsit de inteligență, ori îi este voință rătăcită. A-nume, în cazul prim *crede*, că felul său de a face și de a trăi este cel mai *convenabil* pentru un om *tinăr*, care va avea el *destul timp* mai târziu să și lucreze, și că se cade să-și petreacă bine tinerețea, pentru că trece repede; în cazul al doilea, recunoscând, că e pe cale greșită și că merge spre pierzare, dar nu se poate opri, însemnează, că-i lipsește tăria voinței spre a-și schimbă conduită. Vede ce e bine și cu cădere, dar n'are energie morală, ca să voiască și face aceasta.

Ei bine, vă spun, că un astfel de om nici în cazul prim, nici în al doilea nu e capabil, să fie un *prieten* adevărat.

Dovada este foarte simplă.

Dacă are idei morale greșite, crezând că-și face bine, își va face rău. Dacă n'are tăria voinții ca să-și căștige pentru sine adevăratul bine, cum să-ți închipui, căl va putea căștiga pentru alții?

In chipul acesta, celce fie în urma judecății greșite, fie în urma slăbiciunei voinții e *rău* pentru sine, nu poate fi bun pentru alții. Iar noi am zis, că *pretenția* consistă în dorința de a face bine prietenului; este evident deci, că acei tineri nenorociți, cari trăiesc înstrăinăți de cinsti și virtute, nu pot fi prieteni adevărați.

Reflexiunea aceasta trebuie să și-o facă adeseori adolescenții. Inima lor gingășă și neexperimentată îi face să incline ușor spre *simpătii* cari n'au nici o rațiune și cari prin urmare nu merită niciodată numele de pretenție.

Voi cunoașteți poate mulți tineri de etatea voastră, înzestrăți cu calități atrăgătoare — tinerețea firește este plăcută și poate la ei este imbogățită cu toate grădile frumuseții, drăgălașiei, inteligenței, spiritului viații și comunicativ. Dar voi vedeți bine, că conduită acestor tineri este cu totul necorrectă, că negligă tot ce ar trebui să păstreze, că-și petrec viața în nimicuri și în reverii. «Sunt niște nebunăci, ziceți voi, dar au o inimă de aur!» De aur mincinos, vrei să ziceți; pentru că sub această paleală nu este decât dezertăciune și mizerie, când nu e cumva putregiune și duhoare!

O tinerilor, nu vă lăsați amagiți de aparență! Omul care nu urmează legile cinstei și virtutii, nu poate avea înimă de aur, ci mai degrabă de carne, ce se strică, poate stricată dejă.

Lipsa de experiență la vârsta voastră nu vă lasă să pătrundeți în toate tainele de strămbătate ce se ascund bine sub mășci frivole și vesele. Dar când veți pătrunde mai adânc în secretele vietii, vă veți încredință, că adeseori acei tineri, cari aleargă prin lume ca pe poteci de flori, cu gura plină de râs și cu ochi provocători, își presără drumul cu mii de lacrămi, și cu dureri fără număr și fără leac! Dacă o fac fără să-și dea seamă, sunt niște *zimțiști*; dacă o fac în deplină conștiință, sunt niște *infami*. În ambele cazurile sunt o adevărată calamitate socială și o primejdie pentru nesocotii cari se apropie de ei.

In alegerea prietenilor voștri să vă inspirați de următoarea sentință plină de înțelegere: «*Însoțește-te cu cei buni și vei fi și tu bun*». Societatea, cumință în urma unor experiențe îndelungate, încă îa ca criteriu în judecarea oamenilor următorul proverb: *Spune mi cu cine te însorăști, ca să-ți spun eu cine ești*.

Dacă oamenii serioși, dela cari poate să vă atârne în mare parte viitorul, vă văd umblând în societatea tinerilor frivoi și stricăți, vor avea împotriva voastră prejudecăți, pe cari nu le veți putea învinge decât printr-un adevărat lux de virtute. Pentru că e greu să te razimi pe ceice frecventează societatea descreierătilor și petrec cu ei.

Dar și când văți ales prietenii conform regulelor de înțelegere divină indicate, *legea fundamentală* a relațiilor voastre cu ei să fie aceea, pe care cei vechi au exprimat-o prin cuvintele: *Amicus usque ad aras!* Trebuie să urmări deci prietenului, dar *numai până la altar*, adevărat nu mai până la granița unde ne oprește să mai înaintăm *voința lui Dumnezeu*, legile virtuții și ale moralității.

Cel ce săvârșeste un lucru rău *din pretenție*, simplu prin această faptă strică pretenția și o falsifică, pentru că pretenția, după cum am zis de la, constă în dorință de a face bine prietenului, iar cine face altfel, lucră spre răul său și al prietenului. Prin urmare, din clipa când noi trebuie să ţinem seamă de avantajul nostru moral alegerea prietenilor, după ce i-am ales odată, trebuie să priveghem cu grije plină de gelosie asupra binelui lor și al nostru.

Noi trebuie să considerăm că cea mai de frunte prerogativă a pretenției *sinceritatea adevărată*, cu care avem datorință să înștiințăm pe prietenii noștri despre tot ce nu trebuie, ori nu putem să ne permitem, nici chiar spre a le face placere. Pentru că a consimț la ceva rău spre a nu cauza prietenului său o mică supărare, este dovedă de nepricepere ori de răuțate, dar nici de cum de pretenție leală.

Cât de scumpi trebuie să vă fie acei tineri, cari au ca normă de conduită să nu se invioască niciodată cu nimic ce este rău moral și prin urmare păgubitor pentru prietenii! Se poate, că într'un moment de mânie, vor fi îndepărtați. Dar cu trecerea mănierii veți alerga să le mulțămi pentru sinceritatea și credința arătată. Veți recunoaște, că au fost ingerul vostru păzitor, când v'au susținut să nu cadeți ori v'au ajutat să vă ridicați din cădere. În tot cazul veți strâng și mai mult cu ei legăturile de prietenie și veți fi gata să le faceți același serviciu în ziua, când vor fi în rătăcire.

Norocul de a avea un prieten cu care să ne unească legăturile unei iubiri virtuoase, nu poate fi aprețiat cu cuvinte omenești, ci trebuie să recurgem la vorbele Sfintelor Scripturii. *Fericit cel ce și găsește un prieten adevărat*, zice Ecclasiastul (XXV. 12) iar într-alt loc: *Nu te teme să cheltuiesti banii tăi pentru fratele tău și pentru prietenul tău* (XXX. 13); că și când ar vrea să ne spună, că prietenul este mai scump decât toate comorile. În Proverbe se zice, că cine își disprețuie prietenul este un om fără înimă (XI. 12) și într-alt loc, că acela e drept, care nu se teme să sufere pierderi în averea sa pentru amicul său (XII. 26; XVI. 27). Dar aceeași Carte zice: «Omul păcătos îngăduiește pe prietenul său și-l duce pe căi rele».

Din România. Corpurile legiuitoare române au votat proiectul de lege presentat din partea guvernului cu privire la decretarea stării de asediu în cas de necesitate. Legea e compusă dintr'un singur articol, care sună astfel: «In actualele împrejurări excepționale și până la restabilirea păcii europene starea de asediu va putea fi declarată prin decret regal, în cuprinsul legii din 10 Decembrie 1864». Corpurile legiuitoare române au votat apoi și alte legi necesare în actualele împrejurări excepționale, în care scop sesiunea ordinară a corporilor legiuitoare române a fost prelungită până eri, Joi, 26 Februarie v. când probabil s'a făcut închiderea parlamentului român, dacă nu s'a simțit cumva necesitatea în ultimul moment, de a fi de nou sesiunea prelungită.

Declarația Polonilor în dieta Prusiei.

Intr-o ședință mai recentă a dietei din Prusia, deputatul polon Tramšinski a făcut, în numele consoñorilor sei de principii, declarația următoare:

«De peste treizeci de ani guvernul și partidele din majoritate au considerat populația polonă ca un dușman intern. Legi excepționale și măsuri administrative au urmărit aceeași scop: să se înăbușe desvoltarea vieții noastre naționale. Peste 1200 milioane mărci au fost distribuite din bugetul statului pentru a combate pe Poloni în naționalismul lor.

In contra acestor tendințe ne-am ridicat, și acesta a fost un drept al nostru, precum și datoria noastră. Dar deși am fost întotdeauna decisi să apărăm naționalitatea noastră până la ultima răsuflare, n'am părăsit niciodată terenul stării de drept, ci ne-am împlinit în toată măsura datorile noastre de cetățeni ai țării. Si acum, în timpul răsboiului, am votat în cameră toate măsurile propuse de guvern, ca necesare pentru purtarea răsboiului, iar pe câmpul de luptă am vărsat mai mult sânge pentru statul prusian decât s'ar fi așteptat cineva după proporția populației polone. De aceea, noi, Polonii, ne-am așteptat cu drept cuvânt, ca guvernul să renunțe la legile excepționale luate față de Poloni, cum sunt legile de colonizare și de desproprietărie, și să introducă instrucția limbii polone în școlile primare. Dar guvernul s'a marginit numai la promisiuni. Credința noastră însă este, că nedreptăți făcute de decenii nu pot fi reparate numai prin cuvinte. De aceea, în numele deputaților poloni declar, că nu vom vota acele puncte de buget, în care se prevăd sumele necesare pentru măsurile de oprirea a Polonilor».

Declarația a fost primită cu vîi aprobări și din partea deputaților germani: liberali, democrați și socialisti.

Ar fi bine, dacă și guvernul din Prusia ar ține cont de dorințele Polonilor, și scoțând învățăturile necesare din experiențele actualului răsboiu, ar inaugura altă politică față de Poloni, abandonând politică de desnaționalizare din trecut. Pentru toți cei sunt egali la jertfele aduse patrie, trebuie se fie egali și la drepturi, în Prusia, și pe alte locuri, în alte state poliglote.

Organizația cercetașilor în România.

Cercetașii sunt tinerii, fără deosebire de clasă socială, de creștere și de cultură, cari au fost constituși cu toții laolaltă într'un fel de societate, numită «Marea Legiune a Cercetașilor» și care are scopul în primul rând să desvolte în inimile tinere dragoste de patrie și în al doilea rând să deștepte gustul exercițiilor fizice, ocupându-se în același timp și cu educația propriu zisă a lor și cu desvoltarea în sufletele lor maleabile a ideei de egalitate socială.

Modul în care sunt împărțiti este următorul: un număr de șase cercetași formează o patrulă, un număr de cinci patrule formează o grupă, 3 grupe formează o centurie, iar toate centurile dintr-o localitate constituie o cohortă. Cohortele dintr'un județ formează o legiune: totalitatea legiunilor formează «Marea Legiune» al cărei comandant suprem este A. S. R. principale Carol.

După cum se vede, împărțirea aceasta a fost luată după tipul armatei române.

Rolul pe care această instituție poate să-l joace în educația fizică și morală a tinerimii este destul de mare. Ea unește în sănul ei pe tinerii din toate treptele sociale, desvoltând în modul acesta ideea egalității sociale, care în timpurile de azi formează unul din punctele principale, pe care cauță să le explice și să le exprime orice educator conșient de fază prin care trece în aceste timpuri neamul românesc, care are nevoie de unire și de trainici legături. Ea îndeplinește rolul de educatoare prin conferințele, prin cuvântările și prin sfaturile ce se dau acestor tineri.

Ea cauță să-i sustragă dela viața orașelor, atât de atrăgătoare, dar atât de periculoasă pentru ei.

Ea cauță astfel să sustragă dela viața zdruncinată și destrăbălată a orașelor și să-i ducă afară, la țară, la aer, unde să simtă adevărată fericire și unde pot trăi în mij-

gădune domnească și fericirile (Guettée: Tainele), al treilea Drăgoșea, care constă din cele 10 porunci dumnezești, din cele 9 porunci bisericesti, eventual și din Sfaturile evanghelice. Numi Păr. Crișmari și Moise Toma, Z. Boiu tractează și poruncile bisericesti. Numai că la Păr. Crișmari atât iubirea că și speranța să bucură de o explicare cam vaporosă, din care elevul nu se alege cu multe și solide cunoștințe despre aceste două virtuți, după cum și unele definiții din partea întâia, despre dogme, credință, ce este religioane, nu sunt exacte; însă că aceste cestiuni, ca descoperirea dumnezească, isvorile descoperirii dumnezești, noțiunea dogmelor și credinței creștine, își au locul lor numai la învățământul secundar, drept aceea planul de învățământ nici nu le cere.

Considerând însă, că Păr. Cr. își compune catehismul înțemeist pe învățăturile scoase din istorioarele biblice și bisericesti, provocându-se la acestea ori de către-ori are lipă și ilustrează o explicare oarecare înăbandănd cont apoi că catehismul să dea cuvântul, spre deosebire de toate celelalte catehisme, ce se folosesc în școala elementare gr.-or. române din întreaga mitropoli, și cunoștințe de liturgică, fără a se conforma însă prea mult planului de învățământ, considerând mai departe, că și aşa cărțile didactice de religie au să cuprindă numai textul într-o formă simplă, căruia apoi cathehet li dă

FOIȘOARĂ.

Dare de seamă asupra cărților de religie ale păr. Nicolae Crișmariu.

(Fine.)

A alcătuit un catehism în genere, dar mai ales unul pentru școalele elementare, nu e aşa de ușor, cum se crede în de comun. E greu lucru să și-ți calea cea mai bună, ce duce către inteligenta și înțima copiilor, să produci în ele impresii mișcătoare, cari să rămână, despre învățatura creștină ortodoxă. Autorul unui atare catehism e dator a cunoaște doctrinei ortodoxă de credință, aşa cum e ea expusă în cărțile simbolice ale bisericii orientale, dintre cari avam în românește numai „Mărturisirea ortodoxă” a lui Petru Movilă și „Cath's bogat creștinesc” pentru tinerimea școlară de legea greco-ăsăriteană tradus, după Filaret al Moscovei, de Andrei Ș. guna. E dator să spuiace aceasta învățătură potrivit normei de credință ortodoxă, adeă potrivit cu așa zisă regula fidei.

La compunerea celorlalte manuale de religie, ce premerg catehismului, nu ești, cel puțin nu în același măsură, așa de îngrădit de astfel de cărți, cari sunt și nequa-non pentru un bun catehism. Deacă la compunerea celorlalte te bucuri de o an-

uită latitudine și în ce privește folosirea organului propriu aperceptiv, la catehism subiectivistul este inclus.

Invățătura creștină, pe care are și-o espună catehismul în forma eròtematică, cea mai simplă posibilă, cea mai concisă, mai concentrată, fără balastul cîtețiilor biblice, nu e rezultatul eugetării omenești, ci un fapt descoperit, pe care trebuie să-l espuie cineva sășa, cum a fost descoperit, fără a-l schimba prin tălmăciri greșite emanate din rațiunea subiectivă omenească.

Am cercetat catehismul Păr. Crișmariu,

N. Crișmariu	Dr. P. Barbu	Zaharie Boiu	Moise Toma
Credința creștină 31 37 pag. 25 pag. 34 Partea III.
Iubirea creștină 12 18 pag. 11 pag. 22 Partea I.
Speranța creștină 8 10 pag. 8 pag. 12 Partea II.

Dr. Wlad. Guettée	Filaret-Şaguna	Petru Movilă
Credința 33 pag. 80 pag. 91 pag.
Nădejdea 32 pag. 22 pag. 37 pag.
Dragostea 27 pag. 35 pag. 44 pag.

locul naturei, unde să aibă posibilitatea să se desvolte și fizicește, prin fel de fel de jocuri și exerciții, la cari desigur că se antrenează, devinând principala lor distracție.

Inițiatorii trebuie să se simtă fericiți, că instituția cercetașilor a prins rădăcini și vor căuta de sigur să-si dea toată silința, ca să nu fie neglijată sau abandonată.

Răsboiul.

Așa se vede, că principalele lupte se dău de astădată în Carpați. Ruși aduc aci mereu trupe noi și le bagă în foc fără cruțare, dar și fără rezultat, pentru că trupele noastre le țin pept cu rară energie și resping cu ușurință toate atacurile dușmanului, pricinuindu-i acestuia perdeuri enorme. Multe sute de Ruși au ajuns de nou în captivitate la noi. Trupele rusești prin urmare nu mai pot lăua ofensiva în fața trupelor noastre. Pe la Cernăuț, la nord dela malul Prutului, așa ne spune comunicatul oficios, că n-au fost până acum decât ciocniri mărunte. În Galia trupele noastre au câștigat teren nou, în jurul localității Gorlice, și au luat cu asalt dela Ruși tranșeele în care se aflau ascunși. În Polonia rusescă e un foc viu de artillerie. Încercările Rușilor de a tăia frontul german pe la Augustov au reușit zadarnice. La Prasnis sunt lupte mari, cari iau o desvoltare favorabilă pentru Germani. În Franța și Belgia nici o schimbare. Pe mare submariene germane au mai scufundat trei vapoare engleze, iar cu ocazia unei bombardări Dardanelor a fost vătămat rău cel mai mare și mai scump vas de răsboiu englez, care acum se află în reparatură, cu alte trei vapoare mai mici. În Caucaz Turcii se țin bine.

NOUTĂȚI.

Personal. Cetim într-o foaie din Cluj, că Excelența Sa, Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Vladimir Repta al Bucovinei, care a stat tot în Cluj decând a fost necesitat să-si părăsească reședința, în urma invaziunii rusești, a plecat acum spre casă din Cluj, întâi la Vatra-Dornii, apoi de aci la Cernăuț. Personalul directiunii bunurilor fondului religios din Bucovina a reușit să intre tot în Cluj deocamdată.

Lauda trupelor noastre. Un ziarist suedez, care se află la frontul trupelor austro-ungare, scrie despre ostașii noștri următoarele: După numeroase greutăți, care nu-și

toată desvoltarea posibilă, scotând din el toate învățările dogmatice și morale, cred că și catehismul satisfac menirei sale. Dacă e să arăt și locul cel ocupă în ieșirea valorii față în față cu celelalte catehisme, ce le avem, voiu zice, că „catehismul mic“ de Z. Boiu e manc și că cantitatea de material și ca împărțire, cel de Moise Toma, dacă ar lăsa cîțările prea multe cari fugează învățarea, dacă ar tracta materialul în ordinea inversă, de cum îl tragează, ar câștiga în valoarea ce o are, cel de Pă. Crișmaru, ca și celelalte cărți ale sale, se distinge prin împărțirea mai metodica a unităților, cel de Dr. P. Barbu prin o mea superioră exactitate a definitiilor și desvoltările cestuiilor, precum și a stilului. Catehismul ortodox își are formulată terminologia sa proprie, pe care este ținută o observa, ocolind neologismele. La Pă. Crișmaru mai obvin astfel de neologisme și în ediția a doua a cărții sale, ca corp în loc de trup, merit, iubirea creștină, speranța creștină etc.

Catehismul de Dr. Vlad. Guță e mai curând un *catechism pentru adulți* (Dr. N. Balș. Revista teologică an. VII. 1913, pag. 439.) Celelalte două sunt cărți simbolice, potrivite pentru învățământul religios secundar, în caz că s-ar învredni de o mai fericită tălmăcire și investmântare.

Ilie I. Beleuță
cătchet rom. ort.

găsesc sămânare în istoria lumii, am ajuns la platoul situat spre nord dela Carpați. Având în vedere: că la trecerea Carpaților nu știm să le dețină decât un singur drum; și că toate satele și casele erau puștiște de ruși; iar soldații trebueau să stea sub cerul liber în lupte continue, unde nici foc nu era permis să se facă pentru a nu trăda dușmanului pozițiile trupelor; mai puțind în sfârșit și vremea vîforoasă de iarnă, — va trebui să fie neapărat recunoscută și admirată bravura, energia și voiața, cu care ostașii armatei austro-ungare voiesc să dobândesc biruință.

Pentru „Crucea Roșie“ și pentru eșatorarea familiilor soldaților duși pe câmpul de răsboiu au mai intrat în restimpul din 9 Ianuarie, până la 9 Martie a. la Cassa generală de păstrare din loc 1010 cor. 78 filieri, la Banca comercială 817 cor. 95 fil. la Bodekreditanstalt 682 cor. 71 fil. La olaltă 2461 cor. 44 fil. S-au adunat deci peste tot 56. 254 cor. 27 fil. S-au împărțit 51. 748 cor 51 fil. A reușit un rest de 4505 cor. 76 fil. Contribuiri benevoile se primesc și în viitor și pot fi depuse la caiete din instituțile de bani numite, ori la „Albina“.

Censori români. La sucursalele din Ungaria și Băncii austro-ungare găsim următorii censori români: Dr. Ilie Beu, la sucursala din Sibiu; Titu Hațeg și George Abulescu la sucursala din Lugoj, și Basilie Jurca la sucursala din Sighetu Marmației.

Mari ninsori. De-o săptămână rîng aproape fără încrezere în părțile ardeleniene ale țării. În unele locuri zapada să a ridicat la fațime de peste un metru.

Peste o jumătate de milion după stările ziarului Az Eit, ruși au pierdut, dela începutul de lângă Limanova și Łódź până astăzi, peste o jumătate de milion de soldați morți, răniți și prizonieri. Dacă cu toate acestea rușii au reușit să umple golurile de la front, faptul se explică prin trimiterea în luptă a noilor recruti, cari în unele cazuri nu au primit o instrucție mai lungă de 14 zile. Când comandanții rusești nu se făresc să aducă jertfe în masă pe fiecare zi, însemnează că se tem foarte mult de urmările grave ce ar putea să rezulte din retragerile lor.

Legiunea disolvată. Guvernul francez a dat ordin, ca legiunea garibaldiană să se disolve. Garibaldienii, cari doresc să se revină mai departe, au să renunțe la privilegiile lor și au să intre în legiunea străină, ceilalți pot să se napoieze în Italia, și vor fi transportați la frontieră.

Lipsa unei economice. În ministerul de agricultură al Rusiei domneste o mare îngrijorare, din cauză că țărani, ruși sunt lipsiți de unele economice, care până acum se cumpără din Germania. Pe fiecare an se vindeau în Rusia 6—7 milioane de coase sfuse din tara nemță. Fabricile rusești nu au material brut necesar pentru a face coasele în număr încredibil, și pe lângă aceasta sunt ocupate cu multe alte lucrări necesare stării extraordinaire de răsboi.

Întregire. În darea de sâmbăta despre serberea Crăciunului cu soldații răniți din Agnita, publicată în numărul 18 al ziarului nostru, a reușit neamintit faptul, că din comuna Bârgău s-au misi colectat încă și 25 Klg. făină, 2½ Klg. unsolare și 60 de ouă. Fecătătoarea este să se cuvenă întregire.

Efectul blocadei. După socoteala unui economist, blocada germană a pricinuit până astăzi Angliei o daună de patru milioane lire sterling în vapoarele cufundate. Suma corespunde la 90 milioane de corone.

Târg de primăvară în Sibiu. Vineri în 9 Aprilie se va tine în piață nouă de vite a Sibiului obișnuințul *târg de vite de prăsădă*. De astădată nu se vor distribui premii.

Rușii despre trupele turcești. Zarul rusești Ricci scrie, că turci dovedesc în luptele caucaziene o tenacitate miraculoasă și mult dispreț de moarte. Imprejurările locului și ale cărui li se sprijinăse în mare grad. Cu desfășurare se luptă vîțejește trupele venite dela Constantinopol.

Întoarcerea în Bucovina. Contele Meran, guvernatorul Bucovinei a trimis comitetului suprem din Brașov o telegramă, în care se aduce la cunoștință refugiaților din înțelul sudic al Bucovinei, că se pot întoarce în patrie, dacă dispun de mijloacele traiului. În urma acestei înștiințări mulți dintre cei refugiați la Brașov au plecat către Bucovina.

Presă românească. Publicații românești, — cum arează numărul mai nou din *Bibliografia Română*, — au apărut în 1913: în Ardeal și Ungaria 40 ziar și reviste, 9 în Bucovina, 1 în Basarabia, 2 în Turcia și 5 în America. — Numărul ziarelor în România a fost 598, din care 306 s-au tipărit în București, 42 în Iași, 35 în Craiova, 31 în Brăila. Zare politice au fost 251, din acestea 228 în limbă românească, celelalte franțuzești, nemțești, evreiești etc.

Răsboiul german și biserică catolică. Institutul catolic din Paris văreste să publice o lucrare în şase limbi, anume în limba germană, franceză, engleză, italiană, spaniolă și portugheză, sub titlul: *Răsboiul german și biserică catolică*, unde se va descrie mai ales rolul dușmanos al Germaniei în ceea ce privește catolicismul. Cartea va fi însoțită de un album cu fotografii despre „ororile germane“, și va fi respândită în toate țările unde trăiesc romano-catolici.

Suspinul celor doi Români, răniți pentru tron și patrie. Așa și începe scrierea adresată nouă, sergentul Dumitru Andrei, care a luat parte la luptele mari din Serbia, apoi a luptat și în Galia, de unde rănit a fost trimis în spitalul din Sopron. După multă căutare a găsit încă un Roman, pe gătosul Marcu Vesi, care a fost trimis din Galia tot la Sopron, cu picioarele înghesuite. În Sopron mai sună apoi în spitale cu ei patru soldați Români: fruntașul Iosif Cosma, și înfanteriștii Ioan Mane, Nicolae Cuciula și Pavel Matin. Sunt deci șase soldați români în Sopron, cari ne rongă să le trimitem cărți de cete, pentru că ei se adună sără, când la unu, când la altul și vorbesc despre cele trecute, dar „marele e suspinul“, văzând că ei, „ca Români adeverăți“ nu au ce să cetească românește. Barem căteva cărți de rugăciune de am avea, cum ne-ar treze vremea de șoarbe și sănătate, că și durerea nu s-ar alina, cînd românește! Redactarea ziarului nostru a cumpărat și a trimis bravorii soldați 6 cărți de rugăciune și le trimite și ziarul într-un exemplar gătit. Poate se va mișca apoi cineva, care să le trimite și altă hrană spirituală. Să o trimitem la adresa următoare: Marcu Vesi, Landsturm-infanterist, Sopron, Reservespital, Abtheilung I, Zimmer 19.

Trei așezăminti sibieni ajutorate de un comersant român. Vrednicul comersant Moise Opris din Armeni (comit. Alba-Iulia), de al cărui nume sunt legate multe întreprinderi folosite de acolo, a binevoiețit să depune la mâna lui Victor Tordășianu sumă de cor. 200 cu dorința de a fi trimis între membrii fondatori ai Reuniunii meseriașilor sibieni cu taxa de cor. 100, apoi între cei pe viață ai Reuniunii române agricole sibieni cu taxa de cor. 80, cu darul de cor. 10 la fondul Andrei baron de Șaguna pentru ajutarea cu preferință a orfanilor și văduvelor ostașilor noștri căzuți, și în cor. 10 la fondul „Azilului“ al Reuniunii române de înmormântare din Sibiu. Mai ales în timpurile aceste de grea incercare pentru noi toti, faptă lui Opris nu se poate lăuda din deșvii!

Invitare — în tranșee. Un soldat al regimentului de infanterie nr. 51 a trimis amicilor de acasă următoarele rânduri: „Invitat. Aveam placerea să vă invităm cu deosebită onoare la festivitatea organizată astăzi și în zilele următoare, din partea regimentului nostru, sub înaltul patronaj al împăratului Wilhelm și al țarului tuturor rusoilor, și în scopul de a spori că mai mult numărul prizonierilor ruși, al răniților și al morților ruși. Programa se improvizează la față locului. Muzica se execută de bravii infanteriști ai regimentului 51, acompanați de granatele și șrapnelurile artilleriei noastre. Prețul de intrare: 240 cartușe cu gloanțe, mestecate cu explosive. Toata: pentru domni, haine sură; pentru dame, costum cu crucea roșie. Pe durata festivității reträgerile sunt permise numai pentru răniți. Sperăm să ne onorați cu prezența!“

Muncitorimea și răsboiul. Io Sofia s-a întinut Dumineca o mare adunare de muncitori, organizată de partidul socialist. Au vorbit din partea socialiștilor români doamna Catarina Arbore, iar din partea socialiștilor sărbi deputatul scupșinei Lavcevici. Oratori, fără excepție, au cuvântat împotriva tarismului și a capitalismului, care au dat naștere acestor răsboi. Să arură să se formeze o republică balcană federativă. Sârbul Lavcevici a declarat, între altele, și următoarele: „Astăzi țara sărbătoare este un mare mormânt; din acest mormânt răsună găsul morților cari strigă: „Destul sănge a curs! Răboiul să inceteze!“ — La sfârșitul adunării prezidentul a propus să se protesteze cu tărie în contra hotărârilor guvernului rusești privitoare la pedepsirea deputaților dumei, cari au îndrăznit să rostească cuvinte pentru pace.

Concurs. În comuna Tălmăcel, comitatul Sibiu, e vacanță postul de notar comunal. E deschis concurs, cu termen până la 17 Martie r. e. Cererile sunt să se înainteze preșteri din Cisnădie. În *Apoldul de Jos* e vacanță postul de vicențiar. E deschis concurs, cu termen până la 1 Aprilie r. e. Apartine preșteri din Mercurea, comit. Sibiu.

Gura iadului. În luptele carpatine trupele noastre au prins un aviator rus, care a povestit apoi ofișerilor unele lucruri interesante. Cuprinde flori vorbe aviatorul despre „gura iadului“, adică despre văile grozave ale Carpaților, unde sunt fortări în raport cu cei din Rusia. Au avut și răsuflare 32 de ofișeri, ieșiti din școală aviație franceză; dar au pierdut aproape toți în cursul răsboiului. Un ofișer de al nostru îl întrebă, că pentru ce numește văile Carpaților „gura de iad“; prizonierul a răspuns, că văile acestea înălță și în zigzaguri atacă pilotul cu puternice curente de aer atât de primejdiioase, încât să fie scăpată nerăsturnată. El, aviatorul rus, a încrezut de trei ori să scoare peste Carpați din Bucovina nordică, dar a trebuit totdeauna să renunte la plan. Odată, n'a avut încontro, a trebuit să imiteze pe celebrul Pegoud și să execute un salt mortal, căci el cum ar fi căzut sigur la pământ, izbit de puterea curentului. Aviatorii ruși nu s-au așteptat, ca în Carpați să bată vânturi și să dețină.

Corespondență cu prizonierii de răsboi. O cea de comunicație poștală cu prizonierii este scutită de taxe. În colțul de sus al adresei, în loc de a lipi marca postală, se înseamnă cuvintele: *pour prisonnier de guerre*. Seriile pentru internații însă trebuie francate, iar sub marca se scriu vorbele: *pour interné*. — Episole nerecomandate deschise și cărți poștale se pot trimite prizonierilor de răsboi în Rusia, Serbia, Muntenegru, Marea Britanie, Franța și Japonia. Dacă nu se cunoște orăul adresatului, este de ajuns să se scrie numele țării unde se află ca prizonier (de ex: Rusia, Serbia, Muntenegru și). — Mandate poștale se expediază pentru prizonieri în Rusia, Marea Britanie, Franța, Japonia și Serbia; în această din urmă pe banchete internaționale cu suma societății la lei și bani, iar în țările celelalte cu suma societății în franci și centime la adresa: „Au Controle Géral de Postes, à Berne“. Mandate pentru Serbia se adresează la „Kü földi postaatalvályok körzére hivatala, Budapest“. — Episole cu bani nu se expediază prizonierilor de răsboi. — Pachetele li se pot trimite în Rusia europeană și aziatică, Franța și Marea Britanie, până la greutatea de cel mult 5 kg, și pe responsabilitatea trimițătorului. Pachetele au să cuprindă numai haine, alburi sau alte lucruri pentru trebuință personală; scrierile trimise în pachet nu se admite. Declarațiuni vamale se cer în 2—3 exemplare. — Telegrame se primesc deocamdată numai pentru prizonierii de răsboi filiali în Rusia, Serbia și Muntenegru. Internaților nu li se pot da telegramă, iar pa haine numai în Rusia și Marea Britanie.

Bioscopul Apollo din Gesell sch ft-haus va reprezenta numai Vineri în 12 Martie n. 1915 următorul program: Cutremur în Italia, reproducere locală. O roată pe campul de luptă, dramă în 2 acte din răsboiul present. Noul administrator al căsii, umoristic. Vînatul urmărit, scene din viața rusească.

Teatru.

Sâmbătă, în 13 Martie: *Catacombe*, comedie în 3 acte.

Multămită publică.

La colectă inițiată de doamnele Ana Dr. Moșa și Valeria Dr. Beu, membre în comitetul societății „Crucea Roșie“ din Sibiu, în favorul soldaților vulnerați și bolnavi, sosiți de pe câmpul de răsboiu, colectă despre al cărei rezultat să a dat societății publică în numărul 92 din anul trecut al ziarului acestuia, au binevoită și mai contribuit în preajma Crăciunului următorii: Doamna Eugenia Pușcariu născ. Moșa, cor. 50. Domnul Pantaleon Lucuța, cor. 10. Domnul Dr. Nicolae Itu, medic, ea recumpărare de felicitări la ziua onomastică, cor. 20. Doamna Minerva Dr. Bote, cor. 2. Domnul Stefan Moșa, frânzalar, cor. 20. Doamna Aurelia Pop, din Săcel cor. 20 și trei ferdele de mere Dna Salomia Danciu din Săcel cor. 20. Dela femeile din Săcel s-au colectat prin doamna Aurelia Pop cor. 20. Despre felul cum s-a întrebuințat suma colectată se va da sămăt mai târziu. Sibiu, 9 Martie n. 1915. Din încredințare: Dr. Ilie Beu, medic.

Nr. 891/1915.

(24) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de vice notar în comună Apoldul mic, (cereri Mercurea, comitatul Szeben) dotat cu 1400 cor. salar anual, prin aceasta public concurs și provoc pe reflectanții la acest post să înainte cererile lor instruite conform §. 6 art. I din 1883, respective § 3 art. XX din 1900 și cu atestatele despre serviciile lor de până acumă subsemnatului oficiu pretorial sănătău în 1 Aprilie 1915.

Cunoașterea în vorbire și scris a limbii românești se recere necondiționat.

Ziua de alegeră se va desfinge ulterior.

Mercurea, la 5 Martie 1915.

Primpreitorul cereal:

Dr. Bruckner s. k.

Nr. 64/1915.

(26) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de parch din comună Sărăcsău, (cl. III) se scrie nou concurs, cu termen de 30 zile, dela această primă publicare.

Venitele cu întregirea prescrișă dela stat sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subscrîsul oficiu în terminul susidicat având concurență a se prezenta — pe lângă observarea prescrișor reglementare, — în o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta și predica, resp. celebra.

Alba-Iulia 14 Februarie 1915.

Oficiul protopresbiteral român-ortodox al tractului Alba-Iulia, în conțelegeră cu comitetul parchial.

Ion Teculescu
protopresbiter.

Nr. 95/1915 protopresb. (19) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III, Boereni, din tractul „Cetatea-de-peatră”, devenită vacanță prin reposarea parchului Petru Man în 28 Ianuarie a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele statorite în coala B. a dotației de stat.

Reflectanții sunt poftiți să și înainte cererile de concurs dimpreună cu documentele necesare subsemnatului oficiu în terminul deschis și p. §. 33 din regulamentul pentru parchii a se prezenta în biserică de acolo spre a cânta, respective a oficia și cuvânta.

Lăpușul-unguresc, la 17 Februarie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr-or. român al tractului „Cetatea-de-peatră” în conțelegeră cu respectivul comitet parchial.

Andrei Ludu
protohop.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor
și alte povesti

de

E. Hodos.

Prețul 250 cor. + porto 20 bani.

Prăvălia se discompune total.**Desfacere totală concesionată.**

De argint veritabil inele și cercei dela cor. — 40 în sus	
" " " broșe și acă-	
tăoare (juju) " " — 40 "	
" " " ceasuri " " 4— "	
" " " brățări și na-	
sturi " " — 50 "	
Bastoane de preumbilare și de	
călărit de argint sau montate	
cu argint " " 3— "	
De argint veritabil lanțuri deces	
tabachere " " 130 "	
" " " tacămări o-	
biecă de lux, decorație de	
masă de tot felul căt se poate	
de ieftin după greutate.	
Aur verit. 14 carat. inele, cercei " " 3— "	
" " " ceas " " 14— "	
" " " ceasuri de " " 15— "	
" " " brățare " " 12— "	
" " " acătătoare (juju) " " 4— "	

Toți articlii în aur veritabil de 14 carate, cu veritabile brillante, diamante, pietrișcumpe, după greutate, căt se poate de ieftin.
 Cele mai fine corse de argint de China, dela cor. 180 în sus
 vase de flori " " 180
 " " " decorării de " " 5— "
 lux, decorații de maș și pereti, tacămuri Bendorfer și Cristofle, în alegere mare și căt se poate de ieftin.
 Fiecare obiect de aur și argint e probat și examinat oficio, și provizat cu insignia oficiosa. Afără de acea se garantează și în scris pentru veritabilitate.
 Mai departe recomand ceasuri de buzunar de nickel, otel, golding, argint nou " " 250
 Ceasuri de perete " " 3— "

Numai cu bani gata!

Rog pentru sprijinul Onoratului public, cu stimă:

IULIUER ŒS,

prăvălie de oroloage, juvaericale, aurării, argintării și argint de China,
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

(2) 19-24

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Rânduiala Liturgiei**și****Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cumeiecatură ale marei Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cumeiecatură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstei crucii.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidicezană**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.**A apărut**

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Inalt Preașfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru horezăzi din săptămâna. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai naște de Ispovedanie. Invățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cumeiecaturi. Rugăciunile dușă sfânta cumeiecatură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umiliță către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umiliță către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preașfinței de Dumnezeu Născătoare. Canon de multămită către preașfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitu Paracclis al preașfinței Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile ceresi și către toți sfintii. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la feleuri întâmplări. Sinaxarii pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicație.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidicezană**, și se vinde legată solid și cu gust, în coloare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revânzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de **1 cor. 80 fil.**

„ZLĂGNEANA”

institut de credit și economii, soc. pe acții în Zlagna.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Zlăgneana”, societate pe acții, se invită prin aceasta în sensul §-lui 16 din statută la

a XVII-a adunare generală ordinată,

care se va ține în **29 Aprilie**, eventual în **6 Maiu** st. n. 1915 la orele 9 a. m. în localul institutului cu următorul

Program:

1. Raportul direcției și al comitetului de supraveghiere și stabilirea bilanțului;
2. Deciderea asupra distribuirii profitului curat;
3. Darea absolutorului direcției și comitetului de supraveghiere pe anul 1914;
4. Alegerea alor doi membrii în direcție;
5. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1915;
6. Eventuale propunerile conform §-lui 20 din statută.

Zlagna (Zalatna), la 6 Martie 1915.

Direcția.

Acei domni acționari, cari voesc a participa cu vot la adunarea generală, sunt potriviti a-și depune, cel puțin cu 24 ore înainte de adunare, actele scrise pe numele lor, respective pe numele acelora, pe care îi reprezintă, precum și documentele de plenipotență, la cassa societății în Zlagna. Acțiile se pot depune și la „Abina” în Sibiu, la „Victoria” în Arad, la „Auraria” în Abrud, la „Detunata” în Bucium, la „Buciumana” în Bucium-Poeni și la „Lumina” în Sibiu.

(25) 1-1

Act ve.

Contul bilanț la 31 Dec. 1914.

Pasive.

	K f	K f
Numerar în casă	10,386—	Capital 100,000—
Bon la casă postală ung.	101-26	Fond de rezervă 55,721-20
Cambii de bancă	429,841-65	Fond de binefaceri 649-62
Imprumuturi hipotecare	17,494-45	Depuneri spre fructificare 284,501-55
Imprumut de cont-curent	27,654-54	Reescont 146,246—
Debitori la cereale	2,774-51	Imprumut hipotecar cedat 4,240—
Efecte publice	44,800—	Cont-curent 80,521-10
Acții la bănci	13,550—	Lombard 27,000—
Casele proprii	48,000—	Depozit de casă 1,584-69
Realități de vânzare	3,412-32	Dividendă neridicată 713—
Magazinul de cereale	7,059—	Diverse conturi 820-51
Mobilierul institutului	2,300—	Interese transitoare 5,007-80
Mobilierul magazinului	100—	Profit curat 8,048-35
Mobilierul prăvăliei	591-13	
Diverse conturi	16,988-06	
	665,053-82	
		665,053-82

Contul perdere și profit.

Venite.

	K f
Interese la depunerile	17,047-05
Interese la fond de rezervă	2,305-55
Salare	5,265—
Reluț de evarii	523-31
Marce de prezență	1,247—
Chirie	650—
Spese de birou	2,553-94
Porto	301-43
Dare erarială și comunală	5,131-81
Dare de interese depunerile	1,71